

 UMETNIKI
ZA
KARITAS

SINJI VRH
18. – 22. avgust 2025

SINJI VRH
18. – 22. AVGUST 2025

Katalog je izdala: Škofijska karitas Koper, Ajdovščina, Vipavska cesta 11

Koordinatorica projekta: Marjana Plesničar Jezeršek

Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj Šajn

Fotografije in strokovna podpora: Lucijan Bratuš

Oblikovanje in strokovna sodelavka: Silva Karim

Ostali strokovni sodelavci: Azad Karim, Igor Zimic, Jože Bartolj

Tisk: RO-GRAF ROBERT KERŠEVAN S.P.

November 2025

VRATA UPANJA

Darovi za likovna dela bodo namenjeni pomoči bolnim, umirajočim
in njihovim svojcem na območju Koprške škofije.

SINJI VRH – VRATA UPANJA

Lepo število obiskovalcev razstave čudovitih slikovnih del, ki so jih tudi letos ustvarjali eminentni umetniki in umetnice iz Slovenije in drugih držav, ter jih postavili na ogled na Sinjem vrhu, prepričljivo nagovarja o vrednosti in pomenu tega, sedaj že močno uveljavljenega likovnega dogodka. Gre za slikovna sporočila, ki smo jih tokrat razumeli kot upanje za ljudi, ki se znajdejo v hudi bolezni in grožnji smrti. Skupaj s svojci nas postavljajo pred vrata upanja, da jih s svojo dobroto odpremo bolj na široko.

Razstavljena umetniška dela so bila zelo raznolika v upodobitvah, barvah, kompozicijah, predvsem pa v sporočilnosti... Vendar so imela skupen namen: nagovoriti obiskovalce razstave, da odkupijo slike in denar zaupajo Karitas, da lajša bolečine in stiske. S tem so se ustvarjalci odpovedali svoji pravici do honorarja. Dali so prednost klicu po bližini in solidarnosti.

Vrat je nešteto. Če sem znotraj, sem varen; če sem zunaj sem izpostavljen pogledom, mogoče občudovanjem, velikokrat pa tudi napadom in življenjski ogroženosti. Vrata morajo biti močna, da vzdržijo pred vsiljivci. Poznamo stoletna ali celo tisočletna vrata; imamo pa tudi vrata za 'kar tako'-bolj zaradi forme in videza, kot pa zaradi vloge in namena.

Jezus se je zavedal pomena vrat, zato je tudi sebe postavil v njihovo vlogo. Kdor potrka na vrata Njegovega Srca, pomeni, da pri Njem išče varnost in rešitev. Zagotovo jo bo našel, če trka z vero in upanjem. Potrebna je vztrajnost v molitvi in prošnji.

Sinji vrh na svojstven način pomeni 'Vrh vztrajnosti' ali 'Vrh ne popuščanja'. Model za to je Jezus, ki ne popušča v svoji dobroti in usmiljenju. Likovno ustvarjanje na Sinjem vrhu je zato tako lepo, žlahtno in blagodejno. Lahko bi rekli, da na tem vrhu Jezus sam s pomočjo slik nagovarja k dobroti.

Besede so danes postale šibke zato, ker jih je preveč, in so preglasne. Težko je najti knjigo ali članek, ki govori bolj po tiho in daje upanje. Potrebno si je vzeti veliko časa in iti na pravi kraj, da najdem besedo, ki me bo najprej pomirila in nato tudi opogumila. Pri tem potrebujem dobrega vodnika.

Knjižne razstave so čudovite za bralce, ki to hočejo biti. Za branje moram biti vzgojen in usposobljen. Ko sem enkrat pismen, še ne pomeni, da s tem kaj povem ali sporočim. Potrebujem zdrav etos resnice in poštenosti, izbiranje in žlahtnjenje besede. Sveto pismo pomeni neskončen vir resnice. Kdor ga bere, začne misliti, kakor misli Bog, in spoznavati kakor spoznava Bog.

Imamo velike težave s časom. Nimamo volje, zato tudi menimo, da nimamo časa brati.

Likovna umetnost omogoča ustavitev pred podobo v momentu. Težko se ji je ogniti. Hitro se zgoda pogled in premislek. Podobe so dane na ogled vsem: v cerkvah in drugih javnih prostorih, na razstavah in seveda tudi v domovih. S podobami se rodimo, živimo in umiramo.

V cerkvah so svetopisemske upodobitve nekoč nagovarjale tiste, ki niso znali brati. Imenovali so jih 'Sveto pismo' za neuke.

Zakaj se danes čudaki vseh sort ustavljajo pri velikih umetninah, jih skrunijo s polivanjem barv, urinanjem ali celo s trajnim uničenjem? Pri tem največkrat napadajo svete podobe. Mnogi menijo, da gre za ideološki upor proti družbenim sistemom in Cerkvi. Zdaleč od tega. Gre za zanižanje človečnosti v sebi in drugih v tisti sferi, ki ji pravimo 'božje'. V likovnih umetninah se to 'božje' vidi hipno, takoj. Skrunilci ne prenesajo božjega v sebi in ne v drugih, ki ga prepoznajo v svetih podobah. Gre za perverzno, ki se ne pomišlja biti tudi pedofilska. Kdor ima namen skruniti Boga in druge svete osebe, ima namen skruniti tudi otroka. Bog je v svoji ljubezni in pozornosti izbrisal mejo med Njim in otroci.

Umetniška dela je sicer mogoče uničevati, vendar jih je nemogoče 'iztrebiti'. Dokler bo na tem planetu živel še kakšen normalen, dober in pošten človek, bo živel tudi umetnost v vseh oblikah

- literarnih, upodobitvenih in glasbenih. Karkoli bo napisal, naslikal, izklesal, ali pa zaigral in zapel, bo to napravil iz svojega etosa ali celo iz svoje vere. Tudi to obeta upanje.

Božji blagoslov vsem – bolnim in umirajočim, njihovim svojcem, Karitas, gostoljubnim domačinom Sinjega vrha, umetnicam in umetnikom, organizatorjem, obiskovalcem razstave in darovalcem. Iz srca hvala.

Peter Štumpf, koprski škof

SPOŠTOVANE UMETNICE, CENJENI UMETNIKI!

Vsako leto na Sinjem vrhu vznikne prostor ustvarjalnosti, kjer se barve in oblike prelijejo v sporočila, ki segajo daleč onkraj meja razstavnih sten. V njih je skrita toplina človeškega srca, ki se zna dotakniti tistih, ki so v stiski, in jih usmeriti k upanju. Likovna kolonija Umetniki za karitas nas opominja, da je ustvarjalnost izraz osebnega navdih, hkrati pa tudi most do drugega človeka.

Geslo letošnje kolonije in razstav Vrata upanja nosi v sebi izjemno močno simboliko. Vrata pomenijo prehod – iz teme v svetlobo, iz strahu v pogum, iz osamljenosti v bližino. Ko jih odpremo, stopimo novim možnostim in srečanjem naproti. Prav umetnost zna ta prehod izraziti na način, ki se ga besede pogosto ne morejo dotakniti. Nagovori čustva in odpre pogled k tistemu, kar nas združuje – k človečnosti.

Hvaležen sem, da umetniki svoj talent nesebično podarjate za dobrobit skupnosti. S tem dokazujete, da umetnost ne ostaja zaprta v ateljeih in galerijah, temveč se dotika vsakdanjika bolnih, umirajočih in njihovih svojcev. Njim so letos namenjena sredstva, ki se bodo zbirala s tem projektom. Prav oni najbolj čutijo, kako dragocen je trenutek, ko jim nekdo odpre vrata in ponudi roko sočutja. Vaša dela jim prinašajo oporo in občutek, da niso sami na svoji poti.

V naše kraje že več kot tri desetletja prinašate podobe, zgodbe in misli, ki jih uresničujete v svojih stvaritvah. Vsakič znova sporočate, da ima umetnost v družbi svoje mesto, da si zasluži, da je slišana in videna. Naše mesto in naša skupnost se zavedata, da človek ne živi samo od vsakdanjih skrbi in nalog, ampak tudi od pogovora, tople besede in navdih, ki ga prinašajo umetniška dela. Prav ta navdih nam daje moč, da v težkih časih ohranjamo trdnost in vero v prihodnost. Tudi občina je lahko močna le toliko, kolikor zna graditi vezi in odnose, ki temeljijo na solidarnosti.

Zato, drage umetnice in umetniki, iskrena hvala, da že desetletja odpirate vrata upanja. Naj bodo vaša dela pričevalci moči umetnosti, ki ne polepšuje le sveta, temveč ga tudi zdravi in daje smisel. Verjamem, da mnogim veliko pomeni že sam občutek, da nekdo misli nanje – in to je najlepše darilo, ki ga lahko podarimo.

Vsem, ki projekt Umetniki za karitas snujete in ga s svojo srčnostjo gradite, želim, da bi vas pri delu še naprej spremljala ustvarjalna energija, predanost in občutek, da puščate neizbrisno sled v naši skupnosti. To je vaša največja nagrada in obenem naša skupna moč.

Čestitke in hvala, ker z umetnostjo in sočutjem odpirate vrata upanja!

Tadej Beočanin, župan Občine Ajdovščina

ODPIRAMO VRATA UPANJA

Med 18. in 22. avgustom, je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino potekala že 31. kolonija Umetniki za karitas. Med 10 udeležencev je strokovni svet izbral raznolik nabor umetnikov iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Severne Makedonije. Umetniki so ustvarjali vsak v svojem slogu, pod geslom »Mostovi upanja,« ki pa ni bilo zavezujoče, temveč bolj navdihujoče. Nastala so zelo raznolika, čudovita likovna dela, ki so jih ustvarili: **BORUT BEUS, BRANE ŠIRCA, EVA MEŠTROVIĆ (Hrvaška), KATJA BEDNAŘIK SUDEC, LIVIO CARUSO (Italija), MARIJA EFREMOVA (Severna Makedonija), MILAN TODIĆ, NARCIS KANTARDŽIĆ, NINA ZULJAN, in STOJAN ŠPEGEL.** Poleg udeležencev kolonije je svoj košček talenta darovalo še 28 drugih umetnikov, tako da je skupaj nastalo kar 65 likovnih del.

Kolonijo so kot strokovni sodelavci spremljali **ANAMARIJA STIBILJ ŠAJN, LUCIJAN BRATUŠ, IGOR ZIMIC, JOŽE BARTOLJ, SILVA KARIM, AZAD KARIM in BOGDAN SOBAN,** ki skrbijo, da kolonija iz leta v leto raste in pridobiva na kvaliteti.

Geslo »**VRATA UPANJA**« smo izbrali, ker smo v svetem letu v katerem smo vsi povabljeni, da gremo na pot in postanemo romarji upanja. Odločili smo se, da bomo z našim projektom na tej romarski poti odpirali vrata. Vrata želimo odpreti do sodobne umetnosti, tudi tistim, ki sicer ne odpirajo vrat galerij, z zbiranjem dobrodelnih prispevkov pa želimo predvsem odpreti vrata do ljudi v stiski.

Letos se osredotočamo na bolne, umirajoče in njihove svojce. Želimo si, predvsem čim več ljudi izobraziti in jim ponuditi pomoč, ko se znajdejo v situaciji, ko njihov bližnji zboli ali umre. Smrt ostaja v naši družbi tema, ki se jo odriva iz vsakdanjega življenja, starost se odmika v domove za ostarele, umiranja ne želimo gledati v svoji bližini pa čeprav je to del življenja in je v resnici neprecenljiva izkušnja za vsakega, ki ostane blizu. Zato želimo, skupaj z našimi prostovoljci, pokazati, da je mogoče tudi doma skrbeti za bolnega ali ostarelega človeka, da je tudi tistim, ki so v domovih ali bolnišnicah potrebno prinašati veselje in upanje. Želimo si doseči, da ne bi nihče pomislil, da je bolje umreti kot živeti. Življenje je namreč največji dar, ki smo ga prejeli, zato smo ga dolžni spoštovati. Kot kristjani, kot sodelavci Karitas pa smo dolžni tudi na glas oznanjati svetost življenja. Če ljudi opolnomočimo, če jim ponudimo pomoč in predvsem znanje, da se boleznim in smrti ne bodo bali, bomo naredili največ.

Kot vsako leto, je kolonija vključevala tudi spremljevalni program. V torek je g. Tomaž Kodrič daroval sveto mašo za vse pokojne, ki so sodelovali v projektu Umetniki za karitas, med njimi za Jožico Ličen in Hieronima Vidmarja. Tako kot že preteklo leto, je daritev tudi tokrat potekala pod milim nebom in je bila zaradi tega še malo bolj doživeta.

V četrtek nas je nepredvidljivo vreme primoralo, da smo razstavo in kulturni program prestavili v notranjost, v atelje. Nekaj obiskovalcev je tako ostalo pred vrati in so si razstavo ogledali po zaključnem programu, a zaradi tega niso bili razočarani. Otroci z Gore so pod vodstvom Ivce Vidmar pripravili zabavno igrice, vokalna skupina MOZAIK pa je celoten večer polepšala s svojimi ubranimi glasovi.

Koprski škof Peter Štumpf, ki je projekt podpiral že kot škof Murskosoboške škofije, se je prvič udeležil dogodka na Sinjem vrhu, tokrat v vlogi Koprskega škofa. Izrazil je občudovanje nad projektom ter povedal nekaj besed o vratih, ki jih je včasih težko odkleniti ali zakleniti ter o ozki poti, ki nas vodi v nebesa in je včasih tako ozka ter ovinkasta kot cesta na Sinji vrh, vendar jo z Božjo pomočjo ter medsebojnim sodelovanjem lahko premagamo in srečno zvozimo. Pozdravila sta nas tudi podžupan Občine Ajdovščina Matjaž Bajec ter novoimenovani ravnatelj Škofijske karitas Koper Jurij Vončina.

Glavni del večera je bila predstavitev ustvarjalcev in njihovih likovnih del, za kar je strokovno in z neverjetnim občutkom za besedo poskrbela likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn.

Iskrena hvala izrekamo umetnikom, sodelujočim, gostiteljem, obiskovalcem, darovalcem, skratka

vsem, ki na tak ali drugačen način soustvarjate projekt Umetniki za karitas. Umetniki za karitas so zgodba sodelovanja in povezovanja, zato naj živi in teče dalje.

Marjana Plesničar Jezeršek, koordinatorka projekta

UMETNIKI ZA KARITAS: VRATA UPANJA

Ob lanskoletni jubilejni mednarodni likovni koloniji Umetniki za karitas smo stopili čez Mostove upanja in z enaintrideseto kolonijo prišli pred Vrata upanja. Izbrana deseterica likovnih ustvarjalcev, člani strokovnega sveta in darovalci svojih likovnih del so nam jih na široko odprli, tako vrata srca, kot vrata duha. Umetniki so zopet potrdili svojo čutečo naravo, razumevanje, solidarnost in odgovornost za sočloveka, za svet okrog nas. Njihova umetniška dejanja so postala tudi dejanja ljubezni.

Likovni umetniki iz različnih držav, pripadniki različnih generacij, avtorji, ki se posvečajo raznolikim motivom, načinom in tehnikam za svoja likovno-vizualna udejanjanja so na široko odprli tudi vrata, ki vodijo v prostran svet umetnosti. Na Sinjem vrhu se je razživila slogovna dinamika od realizma in figuralike, segla v ekspresionistične rešitve in še do marsikaterega »izma« ter se zaustavila tudi v abstrakciji. Bogata paleta likovnih del odseva pestrost pogledov, čutenj, razmišljanj ter življenjskih in umetniških izkušenj posameznika. Z njimi so potrdili, da največ štejejo avtorski slogi. Čeprav so zgodovino umetnosti zaznamovala obdobja izrazitih stilnih usmerjenosti, pa so prav 70. leta 20. stoletja prinesla radikalen prelom in začela poudarjati individualnost, samosvojost. Vsak prisoten ustvarjalec je torej v svojih umetniških prizadevanjih individuum. Najpogosteje potuje po svojem svetu in ustvarja »zaprt« v svoj atelje, ločen od skupnosti, in vendar je tako zelo sočuten do človeka, do skupnosti.

Likovna kolonija Umetniki za karitas je zato več kot le umetniški dogodek – je prostor odpiranja, povezovanja, dialoga in notranje rasti, kjer umetnost ne prinaša le artefaktov, ampak tudi upanje za lepšo, svetlejšo prihodnost.

Kolonija tudi ni del klasičnega poslanstva karitasa, na kar je lahko še posebej ponosna Škofijska karitas Koper. Je nekaj drugečnega, presežnega in nadvse kompleksnega. Je posebna in nadvse dragocena. V času raznovrstnih kriz in stisk, negotovosti in duhovne razdrobljenosti, kolonija dobiva vse večji pomen. Odpira Vrata upanja in četudi so to morda le špranje, skozi katere prihaja svetloba, je njeno poslanstvo smiselno in opravičljivo ter vredno podpore.

Umetniki se angažirajo za sočloveka. S svojimi deli govorijo brez besed oziroma v govorici umetnosti, ki je univerzalna, njihova sporočila pa segajo globoko. Naj se nas dotaknejo, naj tudi nas vabijo h konkretnim dejanjem.

Anamarija Stibilj Šajn, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka

UDELEŽENCI 31. KOLONIJE UMETNIKI ZA KARITAS

Borut BEUS

Brane ŠIRCA

Eva MEŠTROVIĆ

Katja BEDNAŘIK SUDEC

Livio CARUSO

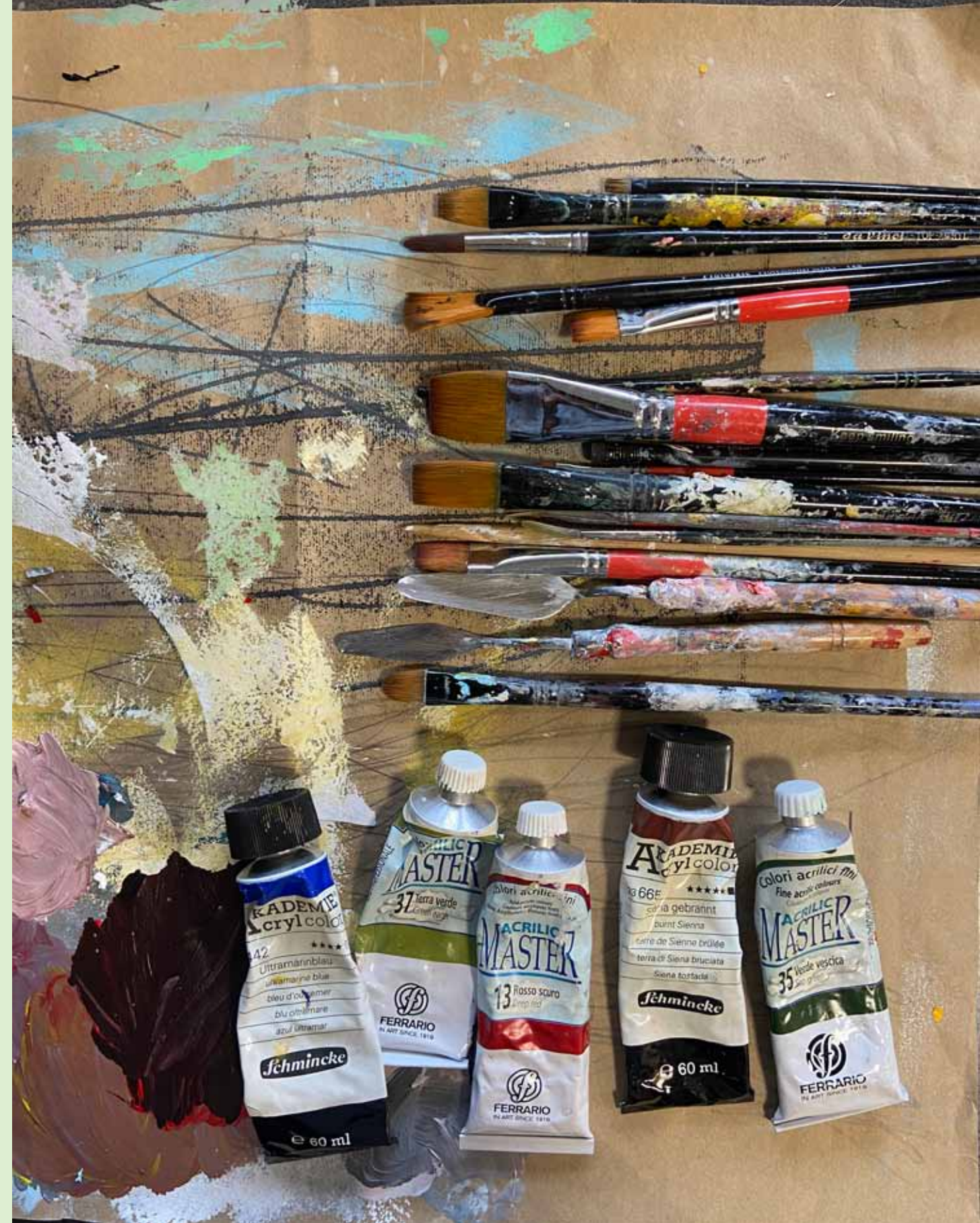
Marija EFREMOVA

Milan TODIĆ

Narcis KANTARDŽIČ

Nina ZULJAN

Stojan ŠPEGEL

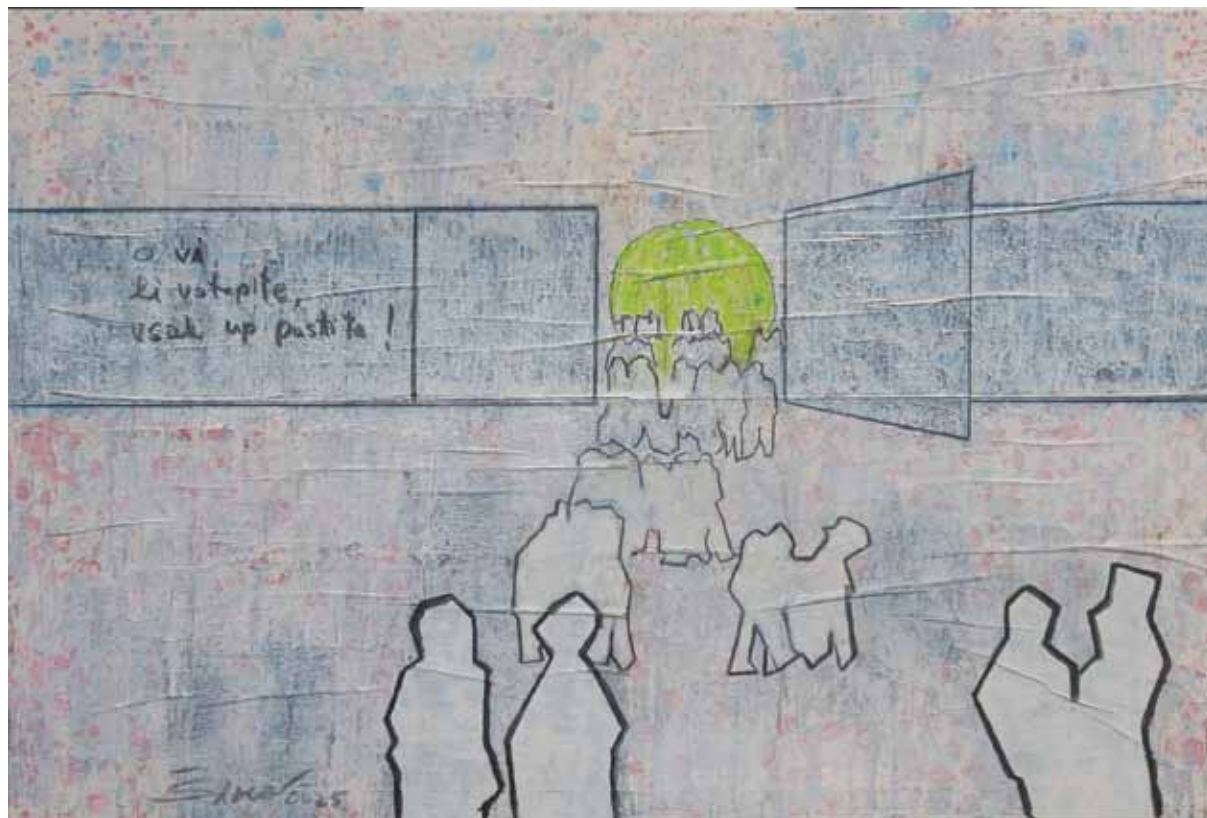
Borut BEUS
Krajina, ki izginja
 oglje, akril in lak na platnu, 2 x 18 x 24 cm

BORUT BEUS

Borut Beus je rojen v Ljubljani leta 1966, kjer tudi živi in ustvarja. Na Pedagoški fakulteti v Ljubljani je študiral likovno pedagogiko. Posveča se slikarstvu, občasno oblikuje unikatne kose skulpturalnega nakita iz aluminija, deluje pa tudi kot mentor risanja in slikanja. Razstavlja samostojno in sodeluje na skupinskih razstavah ter umetniških festivalih, tako doma kot v tujini.

Slikarstvo Boruta Beusa ohranja bistvene strukture krajine. V izrazito doživljajsko občutenih refleksijah se realistični okviri zabrišejo. Široko razprte krajine, z odločnimi prestopi v prostorsko iluzijo, postanejo fiktivne in s tem duhovno zaznamovane, postavljene v bližino Rothkove umetniške izkušnje. Avtor se namreč subtilno in sublimno zateka v naravno krajino ter izraža intimne misli in občutja prostora in časa. Notranji odvod krajine postane »paysage de l'âme«, pejzaž duše, s katerim avtor potuje k sebi in se dotika tudi aktualnega družbenega dogajanja in ekološke problematike. Krajina, ki izginja je naslov slikarjeve diptihalno zasnovane, horizontalno orientirane kompozicije. V njej odigravajo pomembno vlogo neposredno izživete, subtilne avtorjeve sledi, ustvarjene z ogljem in akrilnimi barvami, s katerimi na prividen način vzpostavlja krajino oziroma jo s posameznimi intervencijami določa v njenem bistvu. Izraznost ključno soblikujejo sfumature in svojstvene teksturalne vrednosti površine. Koloristično razpoloženje krajine je zreducirano na en sam barvni imenovalec, a črna nastopa v bogatem tonskem razponu. Naslov je večplasten; v likovnem pomenu je to res krajina, ki učinkuje na nivoju prividnega, hkrati pa gre tudi za izginjanje krajine v ekološkem smislu.

Brane ŠIRCA
O vi, ki vstopate, vsak up pustite!
 mešana tehnika na platnu, 80 X 120 cm

BRANE ŠIRCA

Brane Širca se je rodil leta 1971 v Ljubljani. Leta 2003 je diplomiral na Arthouse – Visoka šola za risanje in slikanje. Bil je na več študijskih potovanjih, izpopolnjevanjih in rezidencah doma in v tujini. Živi in ustvarja v Ljubljani. Redno razstavlja po Sloveniji in tujini, prejel je tudi nekaj priznanj in nagrad. Vodi grafične in likovne delavnice, sodeluje z JSKD in ZPML ter s sorodnimi društvi, redno pa postavlja razstave v Galeriji Krka v Ljubljani. Je aktiven član DLUL in predsednik Sekcije slikarjev v ZDSLU.

Brane Širca ustvarja na heterogenih likovnih področjih, saj se posveča tako slikarstvu kot kiparstvu in grafiki. Da bi opolnomočil izbrane vsebine uporablja različne načine, pristope in materiale. Njegova razmišljanja so aktualna in angažirana, vezana na človeka, na življenje, na prepričanja in vrednote. Tankočutno percepcijo prostora, časa in življenja likovno odločno in globoko sporočilno manifestira v seriji Silhuet. Cikel predstavlja občuteno refleksijo problematike, vezane na begunstvo, na korona virus, poplave in okoljske spremembe. Tudi dela, ustvarjena na koloniji Umetniki za karitas, predstavljajo nadaljevanje avtorjevih tovrstnih razmišljanja. Akterji dogajanja so ljudje, ki jih avtor umesti na kolažno podlago, čez katero plasti barvne nanose. Prizorišče je bliže duhovnemu, kot realnemu prostoru. Elementi, ki ga določajo so le arhitekturna kulisa, zreducirana na zidne ploskve, ki so mestoma odprte. So vrata upanja, ki vendarle omogočajo prehod. Figure so skrajno stilizirane in kažejo celo intencijo po geometrijskem poenostavljanju. Silhueto predstavitev določa jasna, tekoča, črna obrisna kontura. Avtor sliki podnaslovi: O, vi, ki vstopate, vsak up pustite, zunaj. Pri tem parafrazira z Dantejem in se hkrati naslanja na geslo kolonije. Sporočilo podkrepijo letrizmi, ki so likovni in vsebinski moment – sporočilo in hkrati naslov slike.

Na Sinjem vrhu sem imel priložnost uživati v čudovitem okolju, ki nas je popolnoma prevzelo. Mirnost narave in čudovit razgled vse do morja sta ustvarjala idealno vzdušje za umetniško ustvarjanje. Biti in ustvarjati z različnimi ustvarjalci je bilo neprecenljivo. Vsak izmed nas je prinesel svoj edinstven pristop in pogled na ustvarjanje, kar je bilo izjemno navdihujoče. Obiskovalci kolonije smo si izmenjavali ideje, skupaj raziskovali in poglobljali naše umetniške prakse ter se podpirali v procesu ustvarjanja. Poleg tega da smo ustvarjali in se povezovali, smo vedeli, da naše delo nima le umetniške vrednosti, ampak tudi globlji pomen. Z vsakim našim delom smo prispevali k nečemu večjemu – h Karitasovi akciji, ki pomaga tistim, ki to najbolj potrebujejo. Zavedanje, da smo del te širše, plemenite zgodbe, je našemu ustvarjanju dalo še večji smisel. Vse to je bilo omogočeno s podporo Škofijske karitas Koper, ki je poskrbela za organizacijo, ter gostiteljem, družini Vidmar, ki upravlja penzion in kmetijo na Sinjem vrhu, ki so poskrbeli, da smo se počutili kot doma. Skrbno pripravljen prostor za ustvarjanje, odlična hrana in gostoljubnost so nas resnično navdušili in navdihnili. Posebno hvala Anamariji Stibilj Šajn in Marjani Plesničar Jezeršek, ki sta nas s predanostjo vodili skozi ta dogodek. Skupaj z drugimi umetniki smo izkusili, kako pomembno je sodelovati, se podpirati in soustvarjati v skupnem prostoru. Vsak umetnik je prinesel nekaj posebnega, vsak prispevek je obogatil našo skupno izkušnjo. Hvala vsem, ki ste omogočili, da smo ustvarjali, se povezovali in obenem počeli nekaj dobrega za druge.

Eva MEŠTROVIĆ
Angel Gabrijel
 olje na platnu, pozlata, 80 X 60 cm

EVA MEŠTROVIĆ (Hrvaška)

Eva Meštrović je rojena leta 1994 v Zadru. Zaključila je Srednjo šolo likovnih umetnosti v Splitu. Nato je obiskovala Likovne delavnice v Vranju pod mentorstvom ak. slikarke Vesne Marinković Stanković. Leta 2020 je diplomirala na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki, v razredu rednega prof. umetnosti Siniše Majkusa. Od leta 2021 do leta 2023 je bila profesorica umetniških predmetov na Šoli uporabnih umetnosti na Reki. Samostojno razstavlja že od leta 2012 v različnih galerijah na Hrvaškem. Sodelovala je tudi na več kot dvajsetih skupinskih razstavah. Za svoje delo je prejela več nagrad in priznanj.

Eva Meštrović je mlada slikarka, ilustratorica in multimedijška umetnica s Hrvaške, ki je odšla na izrazito samosvojo likovno pot. Dragocena slikarska znanja ter poglobljeno poznavanje in razumevanje zgodovine likovne umetnosti, ji omogočajo, da sledi svojim ustvarjalnim ciljem in suvereno deluje tako na področju figuralike kot abstraktnih rešitev. Avtorica se posveča neorenesančnim figuram, ženskim in moškim likom. Stremi po lepoti klasičnega figuralnega kanona. A tu se njena ustvarjalnost ne konča, saj ji je pomembno tudi sporočilo. V takšnem slogu je ustvarila sliko z naslovom Angel Gabrijel. Figura premore lepoto oblikovne in barvne dovršenosti. Zgovornost angela je zajeta tako v držo telesa, kot v izraznost obraza, pojavnost pa dopolnjujejo atributi. Angel je naslikan v toplih barvah, med katerimi izstopa žarilnost oranžnih tonov. Avtorica se poslužuje tudi pozlat, s katerimi ga dodatno dviguje v sfere nadzemskega in sakralnega, v likovnem smislu pa vzpostavi lesk in doseže svojstvo teksturalnih efektov. V toplem, žarečem barvnem konceptu ustvari tudi sliko, ki asociira na krajino s poudarjenim zanimanjem za atmosfersko stanje. Gre za abstraktno likovno formo, ki je neke vrste pejzaž duše. Tudi tu imajo posebno vlogo zlati lističi, ki avtoričino misel simbolično razpenjajo med zemeljskim in nebeškim.

Katja BEDNAŘIK SUDEC
Na poti vase se uzrem II.
 akril in nit na platnu, 63 x 63 cm

KATJA BEDNAŘIK SUDEC

Katja Bednařik Sudec se je rodila leta 1979 v Rakičanu. Je slikarka, kuratorka in pedagoginja, ki je diplomirala (2004) in magistrirala (2007) na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, smer slikarstvo. Izobraževanje je nadaljevala v Nemčiji, in sicer v Münchnu in Leipzigu, kasneje pa še na Universität der Künste v Berlinu, kjer je na Institutu Art in Context zaključila svoj drugi magisterij. Svoje delo na področju likovne umetnosti in pedagoško umetniško delo je predstavila na številnih samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in tujini. Je prejemnica pomembnih nagrad. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Likovna poetika Katje Bednařik Sudec je subtilna, izrazito intimna in zaznamovana z žensko naracijo, kar se kaže tako v ikonografiji kot v likovno-vizualni realizaciji. Njene podobe so ustvarjene iz dotikov resničnega, hkrati pa so osebni odmik od tega, prepore, prehod v refleksijo, v imaginarnost, v (u)vid duše. O njeni introspektivni drži priča tudi naslov slike – Na poti vase se uzrem. Ponotranjene osebne zgodbe, polne vrednot, ki se nanašajo na družino, na materinstvo, na medosebne odnose, na tradicijo, se prerodijo za svojstveno likovno življenje, preko katerega odsevajo slikarkina najbolj intimna čutenja in čustvovanja, njena nepogrešljiva razmišljanja o dualnosti med telesnim in duhovnim. Likovna izvirnost ji omogoča gibanje na širokem, interdisciplinarnem področju, ki presega celo meje likovnega in vstopa v izvirno kombinatoriko različnih izraznih možnosti. Vsekakor so v njenem ustvarjanju pomembne barve, ki ključno sooblikujejo atmosfero, in risba, ki nastopa v različnih oblikah, saj je marsikdaj celo izvezena. Čeprav na slikovnih poljih uzremo figuralne like, cvetje in druge prepoznavne elemente, je za njihovo pojavnost skrito slikarkino globlje, intimno simbolno sporočilo. V delih je prisotna sublimacija, s katero Katja, kljub razkrivanju svoje notranjosti in likovni zapeljivosti podob, ohranja skrivnost slikovnega polja ter s tem kaže na duhovno orientiranost. Umetnica s svojimi izvirnimi rešitvami revitalizira klasično sliko, hkrati pa še vedno ohranja njen historični status.

Vabilu na kolonijo Umetniki za karitas sem se z veseljem odzvala. Vsekakor pa odločitev tiči v podpori celotnemu konceptu kolonije. Letošnja nosi še posebno vsebino podpore ostarelim in umirajočim. Bistveno za ta projekt se mi zdi tudi povezovanje, ki omogoča doprinos na različnih nivojih. Kot prvo zbiranje sredstev pomoči potrebnim, umetniki, ki tudi sami delujemo na robu socialne lestvice se tega še kako zavedamo, hkrati pa lahko sodelujemo s svojim delom, kjer se združita vsebina in sam namen. Širše gledano gre za obliko kulturne vzgoje, ki je meni tudi kot pedagoginji v kulturi zelo blizu. Sočasno je letošnja vsebina globoka, tako globoka, da presega človeka, a smo je vsi deležni. Umiranje in čas odhajanja, ko mi osebni spomin seže v slovo od očeta, bližnjih, izgube v zgodnjih nosečnostih in stkan stik z dušami onstran. Kolikor lahko to na zemlji razumemo. Vsekakor lahko ob odhodu sočutno sodelujemo in s tem krepimo obojestransko duhovno držo. Širiti zavedanje, da je to prostor kamor vstopa le Bog, človek pa sodeluje, je nekaj kar sodobna družba potrebuje. V mojem oziru je prvi potreben korak, korak stika s sabo. Pot vase, kjer srečam sebe in Njega. Kjer črpamo moč ter tako skrbimo za osebno zdravje in tudi zdravje zemlje, kamor nam je bilo dano živeti z namenom. Zaokroženo je to dar za katerega smo lahko hvaležni. Tako sem na kratko povedano preprosto osebno Hvaležna, da sem s sodelovanjem lahko podprla to globoko gesto, ki jo akcija Umetniki za Karitas omogoča, vzpodbuja.

Livio CARUSO
Modra vrata
akril na platnu, 60 x 60 cm

LIVIO CARUSO (Italija)

Livio Caruso se je rodil v Rimu leta 1957. Življenjska in študijska pot ga je vodila v različne kraje po Italiji. Od leta 1981 živi v Gorici (Italija). Likovno ustvarja že od otroštva, saj sta bila babica in stric slikarja, ki sta mu posredovala veliko znanj. Likovno umetnost je študiral na različnih inštitutih in akademijah ter diplomiral, tako na področju keramike (l. 1974 pridobil naziv profesor likovne umetnosti za področje keramike) kot tudi uporabnih umetnosti (l. 1976). Izobraževal se je tudi privatno. Njegovi profesorji so bili znani likovni umetniki. Je ustvarjalec s številnimi samostojnimi in skupinskimi razstavami. Udeležil se je tudi mnogih delovnih srečanj likovnih ustvarjalcev. Njegova dela se nahajajo v javnih in zasebnih zbirkah.

Ustvarjalna pot, ki jo je prehodil Livio Caruso je izjemno dinamična, saj se je na njej srečal z različnimi likovnimi mediji in tehnikami. Slikarstvo, kiparstvo, keramika, fotografija, restavracija in celo arhitektura predstavljajo njegova zanimanja, katerim se je študijsko posvečal in jih kreativno preizkušal. Tudi na področju slikarstva so ga skozi leta neutrudnega in predanega delovanja prevzeli različni interpretativni slogi, a avtor v ustvarjalnem trenutku vselej izbere stil in način, s katerim lahko najbolj polnomočno izrazi idejo in svoje sporočilo. Tako ustvarjalno misel artikulira na izrazito samosvoj način ter jo simbolno pomenljivo naglašuje. Na Sinjem vrhu se ga je dotaknilo geslo kolonije, ki ga je povezal s svojim intimnim doživljanjem in čutenjem. Ustvaril je slike z naslovom Modra okna in Modra vrata. Sliki spadata v polje figuralike. Avtor upodablja človeški lik, krajinske segmente in elemente, ki spadajo v repertoar intime predstav in simbolnih znamenj. Vrata oziroma okno postane slika v sliki, motivni prehod pa povezuje sfere zunanjega in notranjega, čemur sledi tudi s kompozicijskimi rešitvami. Avtor resničnost vodi preko različnih stopenj poenostavljanja in avtorskega artikuliranja in ji tako daje introspektivno sporočilo, ki je globlje pomensko in simbolno. Tudi barve so neločljivi del slikarjeve izraznosti.

Priložnost za sodelovanje v umetniški koloniji Umetniki za Karitas na Sinjem Vrhju je bila zame trenutek velike intenzivnosti in novosti. Po eni strani je bila to priložnost, da se umetniško lotim teme, ki so jo predlagali organizatorji, in sicer »upanja« ter dostopa do tega občutka, ki ga v življenju nihče ne more jemati za samoumevnega.

Po drugi strani pa sem imel možnost srečati umetnike in predvsem ljudi z veliko občutljivostjo, obdarjene z velikim talentom – božjim darom! Umetnost in lepota vedno kažeta na duhovnost, ali vsaj morali bi. V tem primeru verjamem, da so dela, ki so jih ustvarili umetniki, v celoti zajela pomen izkušnje, ki smo jo delili v petih dneh.

Verjamem, da ima in bi morala imeti umetnost predvsem nalogo etičnega predstavljanja človeškega delovanja in življenja; posredovati mora pomene, ki spodbujajo vsakega posameznika k razmisleku in velikodušnemu vedenju do drugih. Verjamem, da umetnost ne bi smela imeti za svoj primarni cilj dobička, ampak bi morala biti predvsem DARILO človeštvu.

Marija EFREMOVA
Rose
akril na platnu, 80 x 120 cm

MARIJA EFREMOVA (Severna Makedonija)

Upokojena diplomatka, odvetnica in slikarka Marija Efremova se je rodila leta 1960 v Skopju, Severna Makedonija. Diplomirala je iz prava na Univerzi v Skopju. Na akademiji je obiskovala tečaje risanja portreta in akta. Slikarske tehnike je spoznavala tudi ob svoji materi, slikarki, ter pri študiju bizantinskega ikonopisja. Njena umetniška pot se je začela že v srednji šoli in jo je uspešno usklajevala skozi celotno diplomatsko kariero. Sodelovala je na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini. Od leta 1998 svoja dela predstavlja v ciklih, med njimi: Domovina (1998), Večni Rim (2004), Velike slike (2010), Neprepoznavna (2013), Vrnitev zaradi ljubezni (2015), Od informela do avantgarde (2016). Po zaključku misije veleposlanice pri Svetem sedežu (2019–2024) ustvarja med Skopjem, Rimom, Trstom in New Yorkom.

Marija Efremova skozi občutljivo percepcijo ženske in izkušene diplomatke v svojih slikah izraža pogled na sodobni svet, na aktualno družbeno situacijo in na medkulturni dialog ter razmišlja o vlogi kulture in razuma v času krize. S svojo likovno ustvarjalnostjo je že večkrat oplemenitila kolonijo kot darovalka, na njej pa tokrat sodeluje drugič. Odločila se je za motiviko cvetja. Njene vrtnice in irisi so naslikani z virtuosno, tekočo potezo, s katero ustvarja željene oblike cvetov in pri tem sledi umetnosti narave. Gibkost njene poteze ne vodi v popolno izdelanost cvetov, ampak izpričuje slikarsko živost in posredno objektivizira vitalizem narave same. Avtorica se je likovno občuteno zaustavila ob roži vseh rož – vrtnici. Motivne izbranke je na slikovno polje postavila v čvrsti, uravnoteženi kompoziciji. Razpirala je venčne liste vsaka cveta posebej, hkrati pa ohranjala skrb za ubranost celote. To preveva barvni koncept rožnatih vrtnic, v katerem je prisoten mehak razpon tonskih gradacij in žlahtnih nians. V spogledovanju s kolorističnimi vrednostmi narave pa je prisotna tudi ženska narava, njena emotivnost in milina. Tako avtentičnemu dodaja odsev osebne intimne. Rože lepote in nežnosti pa likovno plemenitijo tudi nekoliko bolj konkretni barvni impasti, ki prispevajo k modelaciji in vodijo v občuteno naglašeno površinsko strukturalnost. Slikovno polje napolnjuje fluid lirične poetičnosti, ki je popolnoma kompatibilen z ubranostmi v naravi in v avtorici sami.

Moji vtisi o sodelovanju na 31. likovni koloniji Umetniki za karitas na Sinjem vrhu, so polni čustev, čustvene spodbude in intelektualnega navdiha. Okolje in lepota narave, ki obdajata prostor kolonije, spodbujata koncentracijo in poglobljenost v umetniški praksi, kar vodi do odkritij in inovacij.

Besede »Vrata upanja«, izbrane za letošnji moto, s svojim simbolnim pomenom prehoda, ki omogoča duhovno obnovo, gesto zaupanja v boljšo prihodnost tudi v težkih časih ter doseganje nove dimenzije vere in milosti, so ponudile priložnost za poglobitev etične vizije in iskanje novih rešitev.

Priložnost za tesno sodelovanje z drugimi vrhunskimi ustvarjalci spodbuja tudi rast z deljenjem umetniških izkušenj in perspektiv. Celotna izkušnja je potopitev v umetniški proces, ki vodi do preobrazbe v načinu ustvarjanja in razmišljanja o umetnosti v korist drugih. Hvala za vse!

Milan TODIĆ
Pogledi v deželo
 olje na platnu, 40 x 50 cm

MILAN TODIĆ

Milan Todić se je rodil l. 1965 v Šabcu. V Novem Sadu je zaključil Srednjo šolo za uporabno umetnost. Nato je odšel v Celje, v atelje znanega kiparja Mije Tomanića, kjer spozna kiparske tehnike in obdelavo kamna. Na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu je študiral slikarstvo v razredu prof. Friščića in prof. Atača Kauzlarića, pri katerem je tudi diplomiral. V mednarodnem prostoru razstavlja samostojno in skupinsko. Sodeluje tudi na številnih mednarodnih likovnih kolonijah. Za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj. Že več kot tri desetletja živi in ustvarja v Sloveniji, pogosto pa tudi v Srbiji.

Slikarstvo Milana Todića temelji na trdnem akademizmu in na povezanosti z umetniško tradicijo realizma. Kljub jasno zastavljenim ustvarjalnim smernicam, neutrudno raziskuje likovno enigmo, povezano s kompozicijskimi zasnovami, perspektivičnimi načeli, proporcionalnimi, anatomske in volumetričnimi zakonitostmi, z risarskimi armaturami in barvnimi ploskvami ter se analitično ukvarja z bogastvom kolorističnih vrednosti in z vlogo svetlobe. Nenehna poglobljanja mu omogočajo, da ostri, nadgrajuje in plemeniti svoj motivni repertoar, ki vključuje pejzaž, človeško figuro in portret. Z izjemno likovno senzibiliteto je vstopil v sinjevrški prostor. Ustvaril je Poglede v Deželo. V izbranih krajinskih izsekih je vzpostavil slikovite poteze krajinskega »obraza«, zajel konfiguracijo in elemente liričnosti. Z žlahtnimi niansami in občutenimi tonskimi prehodi je razprl paleto oljnih barv, zavezano snovnemu realizmu. Slikarska gestikulacija je premišljena, vendar slikarsko živa. Sledi nanosov so usmerjene k občuteni modelaciji, zaživijo pa tudi v vibrantnosti teksturalnih vrednosti. Ambientalnim danostim avtor pridružuje tudi temporalne, saj ga zanimajo hipna svetlobna stanja. Čeprav je na sledi resničnosti, ji dodaja svojstven, čutno vznesen intimističen interpretativni naglas. Tako utrjuje klasične postulate in dodatno razpira likovni in vsebinski diapazon.

Narcis KANTARDŽIĆ
Brez naslova
 40 x 40 cm, olje na platnu

NARCIS KANTARDŽIĆ

Narcis Kantardžić je mednarodno uveljavljen umetnik, ki se je rodil leta 1958 v Derventi v Bosni in Hercegovini. Leta 1982 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Sarajevu, kjer je postal asistent in vpisal podiplomski študij slikarstva in restavracije. Od leta 1994 živi v Celju. Razstavlja samostojno in na preglednih razstavah sodobne umetnosti doma in v tujini. Za slikarsko ustvarjanje je prejel številne nagrade. Predan je slikanju in grafiki, v preteklosti pa se je ukvarjal tudi s kiparstvom, videom, instalacijo, scenografijo in performansom.

Narcis Kantardžić s svojim slikarstvom ohranja vrednote klasičnih ikonografskih modelov, metjejsko izpiljenost in likovno kvaliteto oljne slikarske tehnike, načine in veščine renesančnih mojstrov ter vzdušje romantične odmaknjenosti. Zanj značilni anahronizem ga namreč vodi v samosvojo krajino, v njemu lastno Arkadijo, v postapokaliptične sublimne prostore, k metafizičnim duhovnim prizorom. V njegovih krajinah vlada posebna, vzvišena in na nek način brezčasna atmosfera. Avtor vanjo vkomponira izbrane arhitekturne elemente, kot so stolpi, vodnjaki, trdnjave ali celo sodobnejše stavbe, ki jih predstavljajo tovarniški kompleksi. Vsi ti elementi imajo simbolni pomen. Statično neomajno in filigransko dovršeno se dvigujejo iz zemeljske sfere v nebo in predstavljajo civilizacijski simbol. Na posreden način govorijo o življenju, o moškem in ženskem principu. Ob miselni poglobljenosti likovnih del pa avtor skrbno neguje oblikovno sofisticiranost in barvno dovršenost. Bogata, vendar umirjena, nekoliko zamolkla paleta, mu z žlahtnimi niansami in občutenimi tonskimi razponi omogoča doseganje slikarske jasnosti, čistosti in eksaktnosti. Skozi občutljiv likovni in duhovni pogled avtor uresničuje simbolne, mitske, alegorične in metaforične dimenzije (samo)svojih krajin. Te privabljajo pogled, prepričajo in očarajo gledalca. Človek pa ostaja izven njih, saj bi sicer lahko zmotil posvečeno atmosfero.

Nina ZULJAN
Kobuljnice
80 x 120 cm, akril na platnu

NINA ZULJAN

Nina Zuljan se je rodila leta 1971. Leta 2000 je diplomirala na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (Arthouse – College of Visual Art), pod mentorstvom prof. Mladena Jernejca. Ustvarjalnost razpenja na različna likovna področja. Njeno kontinuirano, predano, raziskovalno in domiselno likovno snovanje še vedno nastaja v slogu njenega diplomskega dela, ki nosi naslov »Odmik od resničnosti skozi simbolno govorico«. Svoja dela razstavlja samostojno in skupinsko, tako doma kot v tujini. Ustvarjanje je njen način življenja, ki ga živi v Šempetru pri Gorici.

Za Nina Zuljan je narava umetniško zatočišče. S svojo lepoto prevzema njen pogled in ji daje snov za ustvarjanje, v blagodejnem „espritu“ pa najde tudi stik same s seboj in tako njena dela za slikovito zunanjo kuliso premorejo introspektivni značaj. V izbranem miljeu jo še posebej nagovarjajo ptice, drevesa, cvetje, travnate bilke in voda. Iz vseh teh elementov narave oblikuje povsem osebno ikono grafijo, odmaknjeno od ustaljenih krajinskih shem, usmerjeno predvsem na iskanje bistvenega, na detajle, ki postanejo čudovita manifestacija prostora in časa, prežeta z intimnimi čutenji in spoznanji, popeljana v globjepomenske in celo meditativne sfere. Med avtoričinimi najbolj priljubljenimi elementi naravnega okolja so kobulnice. Nagovarja jo njihova krhka in elegantna, hkrati pa močna forma, ki kljubuje atmosferskim vplivom in s svojimi danostmi postane pomembna pričevalka življenjskih sporočil. S tekočo, aktivno linijo povzema njihove zunanje danosti. Avtoričina v preteklosti živahna barvna paleta se umirja. Tokrat za svoje akterke dogajanja izbere modro barvo, najbolj nesnovno in sporočilno, ter jih v obliki horizontalne, uravnotežene, harmonično ubrane kompozicije posadi na slikovno polje. Abstraktno zastrto, mehko, večplastno grajeno in palimpsestno učinkujoče ozadje učinkuje kot irealni, duhovni prostor, v katerem polnomočno bivajo.

Sinji vrh je prostor, kjer se stikata narava in umetnost, kjer se vsak vdih prepleta z ustvarjalnim navdihom.

Likovna kolonija Umetniki za Karitas na Sinjem vrhu je več kot le srečanje umetnikov – je srečanje duš, ki iščejo lepoto v preprostosti. Tu narava govori s svojimi barvami, umetnik pa jo posluša s srcem in čopičem. Družina Vidmar poskrbi, da se vsak obiskovalec počuti kot doma – s toplino, gostoljubjem in izvrstno domačo hrano.

Sinji vrh s pogledom v neskončnost vabi, da se ustaviš, prisluhneš in zadihaš skupaj z njim. V teh tišinah in vetrovih se rojevajo slike, ki nosijo upanje v svet. V svojih delih želim ujeti to nežno ravnotežje med tišino in barvo, med notranjim mirom in živostjo življenja.

Pod naslovom Vrata upanja letos odpiramo nova poglavja svetlobe, topline in sočutja. Vsaka poteza čopiča postane odsev hvaležnosti za trenutek, ki ga podarja narava. Sinji vrh nas znova opomni, da prava umetnost nastane tam, kjer se srečata srce in nebo.

Stojan ŠPEGEL
Skrivnost svetlobe
premer 78 cm, akril na lesu

STOJAN ŠPEGEL

Stojan Špegel, slikar in pesnik, je rojen leta 1963 v Slovenj Gradcu. Diplomiral na Arthouse – College of visual arts pri prof. Darku Slavcu, kjer je tudi končal magistrski študij (magister likovnih umetnosti). Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in DLUM. Prejel je številne nagrade in priznanja. V letu 2021 in 2022 je bil udeleženec umetniške rezidence v Cité internationale des arts v Parizu. Ustvarja med Šoštanjem in Mariborom.

V opusu Stojana Špegla se je globoko zasidrala industrijska motivika, avtor pa se razgleduje tudi po širši krajini. Bogastvo zunanjih dražljajev ga vodi v intimo njegove notranjosti, iz katere skozi ekspresionistični umetniški izraz nastaja notranja krajina, kot preplet fizično zaznavnega in duhovno občutenega. Platenja segmentiranih barvnih nanosov oblikujejo njegov Sinji vrh po dežju in ga zaznamujejo z naravo posnemajočo, a nekoliko utišano, atmosfersko obarvanostjo. V letu 2021 je v slikarjevem ustvarjanju nastal izjemen tektonski premik in umetniški potencial se je razcvetel z vso močjo. Slikarjeve slike so se začele razpenjati med resničnostjo in sanjami. V spoju brezperspektivnih prostorov so se zasidrala avtorjeva najbolj intimna čutenja in emotivna stanja. Razkrivati jih je začel s sproščenim odnosom do oblik in s koloristično intenziteto. V njegovih ustvarjalnih prizadevanjih pa je pomembno mesto dobila tudi simbolna oblika kroga. Ta je postala cela nosilec njegovega osrednjega sinjevrškega slikarskega dela. Nanjo je vpel še eno krožno formo – sonce. Ustvaril ga je s segmentiranimi, dinamičnimi barvnimi nanosi, ki jih je na slikovno polje polagal večplastno in pri tem izrazil zanimanje za fakturo nanosa. Tople, žareče, iluminirane barvne vrednosti vibrirajo v intenziteti in energiji in dajejo sliki naslov Skrivnost svetlobe. Skrivnostnost in simbolnost imata v sliki različne oblike, saj obliko popolnosti in božanskosti na nivoju prividnega nadgrajuje tudi forma, ki asociira na oko.

SKRIVNOST SVETLOBE

*Sinjina v meglicah se dotika neba,
pod njim svet z milino se poljublja;
žarenje v nas tiho vzdika,*

*kjer barve dihaljo,
in platna sanjajo,
besede šepetajo ...*

*Skozi svetlobni zastor osvetli
roke, ki ustvarjajo in razdajajo,
in srca, ki darujejo brez besed,
ne gre se le za čopiče in barve,
temveč za toploto,
ki v krogu se preliwa,*

*in ko zadnjo potezo čopič konča,
zaveze skrivnosti se razkrijejo,
ki veže vrhove sinjine
z dolino človečnosti,*

*kjer barve dihaljo,
in platna sanjajo,
v skrivnosti svetlobe...*

Udeležencem kolonije so se s svojim likovnim darom letos pridružili naslednji darovalci:

- 1. Alda Grudina
- 2. Alina Asberga Nabergoj
- 3. Azad Karim
- 4. Bogdan Soban
- 5. Bora Mitovski
- 6. Erna Ferjanič
- 7. Igor Zimic
- 8. Janez Ovsec
- 9. Janko Orač
- 10. Jasmina Rojc
- 11. Joško Vodopivec
- 12. Karmen Smodiš
- 13. Klara Bratina
- 14. Lona Verlich
- 15. Lucijan Bratuš
- 16. Maša Bersan Mašuk
- 17. Nika Černigoj
- 18. Nikolaj Mašukov
- 19. Paolo Guglielmo Giorio
- 20. Petar Lazarevič
- 21. Rebeka Golob
- 22. Silva Copič
- 23. Silva Karim
- 24. Tanja Špenko
- 25. Tina Kraljič
- 26. Veljko Toman
- 27. Vera Boškin
- 28. Vojko Gašperut
- 29. Zdravka Komic

Veljko TOMAN
Park
akril na platnu, 2025, 50 X 70 cm

Igor ZIMIC
Križ
akril na platnu, 2025, 70 x 50 cm

Silva COPIČ
Vprašajte modro
akril na platnu, 2025, 70 x 50 cm

Lona VERLICH
Ostre sence mehke ustvarjalnosti
akril na platnu, 2025, 70 x 50 cm

Azad KARIM
Tiha polja
akril na platnu, 2023, 40 x 60 cm

Bora MITOVSKI
Brajda
olje na platnu, 2025, 40 x 60 cm

Lucijan BRATUŠ
SV 25/20
akril na platnu, 2025, 60 x 80 cm

Silva KARIM
Senena kopa
akril na platnu, 2024, 70 x 50 cm

Alina ASBERGA NABERGOJ
Abraham
akril na platnu, 2025, 70 x 50 cm

Janez OVSEC
Kozolec
akvarel, 2025, 50 x 70 cm

Petar LAZAREVIĆ
Gorska vasica
akril na platnu, 2024, 70 x 100 cm

Nikolaj MAŠUKOV
Kristus
akril in kreda na papirju, 2024, 60 x 50 cm

Maša BERSAN MAŠUK
Vrata upanja
akril na platnu, 2025, 60 x 90 cm

Bogdan SOBAN
Izhod
digitalni tisk na platno, 2025, 60 x 80 cm

Jasmina ROJC
Ptica
svinčnik in akvarel, 2020, 30 x 20 cm

Erna Ferjanič
Vrt II.
kombinirana tehnika, 2025, 40 x 30 cm

Tanja ŠPENKO
Karneval II.
akril na platnu, 2024, 40 x 40 cm

Karmen SMODIŠ
Ptičja pesem
akril na platnu, 2025, 58 x 58 cm

UTRINKI KOLONIJE IN DNEVA ODPRTIH VRAT

Umetnica Marija Efremova, poglobljena v nastajanje slike ...

Umetnica Nina Zuljan ob svojem platnu

Kulturni program so oplemenitili pevci vokalne skupine Mozaik.

Karitasovo kolonijo je na pot pospremil tudi Peter Štumpf, koprski škof

Zvesti podporniki Umetnikov za karitas: Občina Ajdovščina in Škofijska karitas Koper

Umetnik Narcis Kantardžić

Mladi z Gore s svojim nastopom vedno znova nasmejejo publiko

Na Sinjem vrhu je pod sinjim nebom potekala spominska sveta maša za pokojne sodelavce karitasa. Daroval jo je Tomaž Kodrič.

UMETNIKI ZA KARITAS 1995 – 2025

Mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas se, od leta 1995, v avgustu dogaja na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Tisoč metrska gora je postala zbirališče številnih likovnih delavnic, med katerimi je kolonija Umetniki za karitas posebna, saj jo navdihuje dobrodelnost. Caritas vsako leto izbere geslo kolonije, s katerim sporoča o stiskah s katerimi se srečuje in istočasno vabi k solidarnosti.

Med likovnimi umetniki je kolonija priljubljena, saj je v 31. katalogih zapisanih kar 238 različnih imen udeležencev ter poleg tega 474 različnih imen darovalcev, ki so prišli iz vseh petih celin. Ustvarili so več kot 3.400 likovnih del, od katerih jih je že več kot 2.600 našlo lastnike. Izkupiček je bil namenjen različnim projektom pomoči, ki jih Caritas izvaja: pomoč družinam, otrokom, brezdomnim, ostarelim, bolnim, zasvojenim, beguncem,...

Likovna kolonija je prvi del mednarodnega projekta Umetniki za karitas, ki se nadaljuje v potovanje razstav. V vseh teh letih je bilo več kot 390 razstav po Sloveniji, vsako leto v Gorici in Trstu, dvakrat smo bili v Rimu, trikrat v Bruslju, enkrat na Dunaju in v Sarajevu. Slike 29. kolonije so potovale po naslednjih razstaviščih: Sinji vrh; Dvorec Lanthieri, Vipava; Galerija Ars, Gorica; Galerija Družina, Ljubljana; Zavod Marianum, Veržej; Knjižnica Mozirje; Grošljeva galerija, Prevalje; Frančiškova dvorana, Sveta gora.

Slike so poleg tega razstavljene še v Centru karitas v Ajdovščini, v računovodski hiši Contall v Novi Gorici, v Domu Stella Maris v Strunjanu, Domu duhovnosti Kozina in Centru mir in dobro Sveta gora.

Glavni namen celotnega projekta je druženje umetnikov, darovanje njihovega časa in talenta, pa tudi plemenitenje družbe z umetnostjo in dobrodelnostjo. Poleg tega so razstave, ki potujejo, vračilo umetnikom, ki darujejo svoj talent in svoj čas.

Geslo »vrata upanja« nas kliče, da stopimo na pot in odpremo čim več vrat do pomoči potrebnih, še posebej do bolnih, umirajočih in do njihovih svojcev. Želimo si čim več ljudi izobraziti in jim ponuditi pomoč, ko se znajdejo v situaciji, ko njihov bližnji zboli ali umre. Želimo pokazati, da je mogoče tudi doma skrbeti za bolnega ali ostarelega človeka, da je tudi tistim, ki so v domovih za ostarele ali v bolnišnicah potrebno prinašati veselje in upanje. Želimo si doseči, da ne bi nihče pomislil, da je bolje umreti kot živeti. Življenje je namreč največji dar, ki smo ga prejeli, zato smo ga dolžni spoštovati. Če ljudi opolnomočimo, če jim ponudimo pomoč in predvsem znanje, da se bolezni in smrti ne bodo bali, bomo naredili največ.

ARTISTI PER LA CARITAS 1995 – 2025

La colonia internazionale Umetniki za karitas (Artisti per la Caritas) si svolge la terza settimana di agosto a Sinji vrh sopra Ajdovščina già dal 1995. Sinji Vrh, posta a un'altitudine di oltre mille metri, e' diventata il luogo di numerose colonie di artisti, tra le quali la colonia Umetniki za karitas e' particolare: si basa sulla carita'. La Caritas ogni anno sceglie un motto per la colonia con il quale informa delle difficoltà della gente e invita alla carita'.

La colonia è popolare tra i artisti della pittura, poiché i 31 cataloghi contengono ben 238 nomi diversi di partecipanti e, inoltre, 474 nomi di donatori provenienti da tutti i cinque continenti.

Hanno creato quasi 3.400 opere d'arte, di cui più di 2.600 hanno già trovato proprietari. Il ricavato era inteso per vari progetti di aiuto: famiglie, bambini, senzatetto, anziani, malati, tossicodipendenti, rifugiati e altro ancora.

La colonia artistica è la prima parte del progetto internazionale Umetniki za karitas. Seconda parte è il viaggio delle mostre. In tutti questi anni ci sono state più di 390 mostre in Slovenia, ogni anno a Gorizia e Trieste. Due volte siamo stati a Roma, tre volte a Bruxelles, una volta a Vienna e una volta a Sarajevo. L'anno scorso i dipinti hanno viaggiato nelle seguenti sedi espositive: Sinji vrh; Maniero Lanthieri, Vipava; Galleria

Ars, Gorizia; Galleria Druzina, Lubiana;; Istituto Marianum, Veržej; Galleria Prevalje, Libreria Mozirje, sala francescana, Sveta gora.

I dipinti sono esposti anche nel Centro Caritas ad Ajdovščina, nello studio contabile Contall a Nova Gorica, nella Casa Stella Maris a Strunjan, nel Centro di spiritualità a Kozina e nel Centro Mir in dobro a Sveta gora.

Lo scopo principale dell'intero progetto è quello di socializzazione tra gli artisti, donando il loro tempo e talento, nonché arricchire la società con l'arte e la carità. Le mostre che viaggiano sono anche un ringraziamento agli artisti che regalano il loro tempo e il loro talento.

Il motto »Porte della Speranza« ci invita a partire e ad aprire quante più porte possibili a chi è nel bisogno, soprattutto ai malati, ai morenti e ai loro familiari. Vogliamo educare quante più persone possibile e offrire loro aiuto quando si trovano in una situazione in cui un loro caro si ammala o muore. Vogliamo dimostrare che è possibile prendersi cura di una persona malata o anziana anche a casa, che è necessario portare gioia e speranza anche a chi si trova in case di cura o in ospedale. Vogliamo garantire che nessuno pensi che sia meglio morire che vivere. La vita è il dono più grande che abbiamo ricevuto, e quindi siamo tenuti a rispettarla. Se diamo potere alle persone, se offriamo loro aiuto e, soprattutto, conoscenza affinché non temano la malattia e la morte, avremo fatto il massimo.

ARTISTS FOR KARITAS 1995 - 2025

During the third week of August since 1995 the international art colony – Umetniki za karitas (Artists for karitas) has been carried out on Sinji vrh, a spot high above Ajdovščina. The thousand-meter mountain has become a gathering place for numerous art workshops, amongst which Umetniki za karitas is a standout due to its charitable nature. Caritas chooses a slogan for the colony each year. It expresses the struggles it encounters in society and at the same time invites you to join in on charity.

The colony is popular among fine artists, as the 31 catalogs contain as many as 238 different names of participants and 474 names of donors who came from all five continents. They have created almost 3.400 works of art, of which more than 2.600 have already found owners.

The profit was used in different aid projects carried out by Caritas: for families, children, the homeless, the elderly, the sick, addicts, refugees, and more.

The Art Colony is the first part of the international project Umetniki za karitas. The second part is the journey of arts exhibitions.

In all these years, there were more than 390 exhibitions in Slovenia. Every year we have an exhibition in Gorizia and in Trieste, we were twice in Rome, three times in Brussels, once in Vienna and once in Sarajevo. Last year, the paintings traveled to the following exhibition venues: Sinji vrh; Manor Lanthieri, Vipava; Ars Gallery, Gorica; Druzina Gallery, Ljubljana; Library Mozirje; Institute Marianum, Veržej; Grošelj's gallery, Prevalje; Franciscan hall, Sveta gora.

The paintings are also exhibited in the Caritas Center in Ajdovščina, in the accounting house Contall in Nova Gorica, in the Stella Maris Home in Strunjan, in the Spirituality Center in Kozina and in Center Mir in dobro at Sveta gora.

The main purpose of the whole project, which is becoming a movement, is socialization amongst artists by giving their time and talents. In addition enrichment of society with art and charity. On the other hand, the travelling exhibitions are giving back to the artists that have given their talent and time.

The slogan »Doors of Hope« calls us to set out and open as many doors as possible to those in need, especially to the sick, the dying and their relatives. We want to educate as many people as possible and offer them help when they find themselves in a situation where their loved one falls ill or dies. We want to show that it is also possible to care for a sick or elderly person at home, that it is also necessary to bring joy and hope to those who are in nursing homes or hospitals. We want to ensure that no one thinks that it is better to die than to live. Life is the greatest gift we have received, and therefore we are obliged to respect it. If we empower people, if we offer them help and, above all, knowledge so that they will not fear illness and death, we will have done the most.

Razstave 2025/2026

Atelje Sinji vrh

Dvorec Lanthieri, Vipava

Galerija Ars, Gorica

Galerija Družina, Ljubljana

Francišкова dvorana na Sveti gori

in drugi kraji, kamor bomo povabljeni

Stalne razstave:

Škofjska karitas Koper, Ajdovščina

Računovodska hiša Contall, Nova Gorica

Upravna stavba Nove KBM, Ajdovščina

Pastoralni dom Stella Maris, Strunjan

Center Mir in dobro, Sveta gora

Župnišče Hrpelje-Kozina

32. mednarodna likovna kolonija

UMETNIKI ZA KARITAS

Sinji vrh, 24. do 28. avgust 2025

Dan za druženje: 27. 8. 2025

Informacije:

Marjana Plesničar Jezeršek, +386 31 393 666

e-pošta: marjana.karitas@gmail.com

TRR Škofjske karitas Koper

SI56 0475 0000 3155 558, sklic SI00 29019

K uresničitvi lepega in dobrega pomagajo:

Občina Ajdovščina, Galerija Družina, Penzion Sinji vrh

Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo

Družina Vidmar, nastopajoči, pomočniki, sodelavci, dobrotniki

Mediji, obiskovalci razstav in kupci likovnih del

Hvala lepa in Bog lonaj vsem!

Slika na naslovnici: Sinji vrh, avgust 2025

